

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטטנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת

הגאון רבי בנימין ב"ר לייב דיסקין זצ"ל
הרה"ק רבי ברוך פנחס בהרה"ק ר' אליעזר חיים זצ"ל
הרה"ק רבי יצחק בהרה"ק ר' משה זצ"ל
הגאון רבי גד ב"ר יצחק שלמה זצ"ל
ר' יום טוב ברוש בן קדן ע"ה

משנה ב'

רבינו עובדיה מברטנורא

הלך שער לבן - שהוחלט בעבורו.

חזר שער לבן - אחר תחתיו.

וכן במחיה וכן בפשיון - או שלא חזר

שער לבן, אלא שנולדה בו מחיה שהיא

גם כן סימן טומאה, או שפשה הנגע.

בתחילה בסוף שבוע ראשון - כלומר,

בין שהחלט היה בתחילה כשהובא אל

הכהן, בין בסוף שבוע ראשון, בין בסוף

שבוע שני, בין לאחר הפטור כגון שעמד

בעיניו שני שבועות ופטרו ואחר הפטור

בא שער לבן והחליטו, בכל הני גווני אם

הלך לו שער לבן וחזר שער לבן, או

מחיה או פשיון הרי היא כמות שהיתה.

כלומר, נשאר בטומאה כמו שהיה,

הואיל ויש בו סימן טומאה, אף על פי

שאין זה אותו סימן שהיה בשעת החלט.

חזר הפשיון וכן בשער לבן - הא דלא

קתני הכא וכן במחיה, לפי שכשהלך

הפשיון ובאת המחיה, פעמים שיהיה

טהור, כגון שהמחיה מיעטה הנגע

מכגריס

החליטו החליט הכהן את המנוגע לטומאה בפעם לבן מחמת שתי שערות לבנות שהיו בנגע, ואח"כ הלך שער לבן נעלמו שתי השערות הלבנות שבנגע, וחזר שער לבן ואח"כ באו שתי שערות לבנות אחרות במקומם וכן במחיה, ובפשיון היינו שלא חזר שיער לבן לנגע אלא שנולדה בנגע מחיה, או שפשה הנגע, והמדובר בין בתחלה בין שהחליטו הכהן לטומאה בפעם הראשונה שהוא ראה את הנגע, ובין ובסוף שבוע ראשון בין שהחליטו הכהן לטומאה בסוף שבוע ההסגר הראשון, בסוף שבוע שני ובין שהחליטו בסוף שבוע ההסגר השני, ובין שהחליטו לטומאה לאחר הפטור כגון שעמד הנגע בעיניו שני שבועות ופטרו הכהן, ולאחר הפטור נראה שיער לבן והחליטו לטומאה, בכל המקרים הללו אם נעלם השיער הלבן ואח"כ חזר שיער לבן אחר, או שבאה מחיה, או שפשה הנגע - הדין הוא: הרי היא כמו שהיתה הבהרת נשאת בטומאתה כבתחילה, ואין הכהן צריך לחזור ולטמאו, משום סימן הטומאה החדש. ואע"פ שפשיון אינו מטמא בתחילה, מכל מקום כאן הואיל והוחלטה הבהרת מתוך שהיה בה שיער לבן, לפיכך אם נעלם השיער הלבן ובא הפשיון במקומו, הבהרת טמאה כבתחילה. ואם החליטו במחיה היינו שהוחלט המנוגע לטומאה משום שהיה בנגע מחיית בשר חי, והלכה המחיה היינו שהתפשטה הבהרת ובאה במקום המחיה, ואח"כ וחזרה המחיה היינו שאח"כ נולדה בנגע מחיה אחרת וכן בשער לבן, ובפשיון וכן במקרה שלא חזרה המחיה, אלא שצמח בנגע שיער לבן, או שפשה הנגע, והמדובר בין בתחלה בין שהחליטו הכהן לטומאה בפעם הראשונה שהוא ראה את הנגע, בסוף שבוע ראשון בין שהחליטו לטומאה בסוף שבוע ההסגר הראשון, בסוף שבוע שני ובין שהחליטו בסוף השבוע השני של ההסגר, בין שהחליטו לאחר הפטור כמו שביארנו לעיל בשיער לבן, בכל המקרים הללו - הדין הוא: הרי היא כמו שהיתה הבהרת נשאת בטומאתה, כמו שביארנו לעיל. ואם החליטו הכהן לטומאה בפשיון היינו מחמת שפשה הנגע, ואח"כ הלך נעלם הפשיון ואח"כ וחזר הפשיון היינו שבא במקום הפשיון הראשון פשיון חדש, בפעם לבן וכן במקרה שנעלם הפשיון ואח"כ צמח בנגע שיער לבן, והמדובר בין שהחליטו הכהן לטומאה בסוף שבוע ראשון של ההסגר, ובין שהחליטו לטומאה בסוף שבוע שני של ההסגר, ובין שהחליטו לאחר הפטור אבל בתחילה אין בפשיון, שכן

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מו"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

פשיון מטמא רק לאחר הסגר, בכל המקרים הללו - הדין הוא: **הרי היא פמות שְהִיתָה** כלומר שהבהרת נשארת טמאה כמו שהיתה, כמו שביארנו לעיל בשיעור לבן*.

*ולמה לא נקטה המשנה בסיפא וכן במחיה? יש מבארים הטעם לפי שכשהלך הפשיון ובאה המחיה פעמים שהבהרת טהורה, כגון שהמחיה מיעטה אותה משיעור כגריס, כמבואר בפרק הקודם משנה ב, ועיין בתפארת ישראל שמביא טעם נוסף.

משנה ג'

שְעֵר פְּקוּדָה כפי שהמשנה תבאר בהמשך מהו 'שיער פקודה' - **עֶקְבִיָא בֶן מַהֲלָלָא** - **מְטִמָּא** את הבהרת משום אותו שיער **וְחֻכְמִים** - **מְטִהְרִין** שכן לדעת חכמים שיער זה הוא אינו סימן טומאה. שואלת המשנה **אֵיזָה הוּא שְעֵר פְּקוּדָה** מהו שיער פקודה, עונה המשנה: **מִי שְהִיתָה בּוֹ בְהָרַת וּבָה שְעֵר לָבָן**, ואח"כ **הִלְכָה נַעֲלָמָה הַבְּהָרַת** לפי שהתרפאה **וְהִנִּיחָה לְשְעֵר לָבָן בְּמִקְוָמוֹ** אבל השיער הלבן עדיין נשאר במקומו למרות שכבר אין בהרת, ואח"כ **וְחֻזְרָה** הבהרת, כלומר שחזרה בהרת שנייה במקום הראשונה, ונמצא שהשיער הלבן נמצא בתוך הבהרת השנייה, שיער זה נקרא 'שיער פקודה' מלשון פיקדון, שכן נראה הדבר כאילו הפקידה אותו הבהרת בעור הבשר עד שתחזור - וכמו ששנינו ברישא במקרה כזה **עֶקְבִיָא בֶן מַהֲלָלָא** - **מְטִמָּא** את הבהרת שחזרה מחמת שיער הפקודה, שכן הוא סובר שהוא סימן טומאה לבהרת החדשה, ואע"פ שלמדנו בסוף הפרק הקודם ששיער לבן שקדם לבהרת הוא אינו סימן טומאה, מכל מקום סובר עקביא בן מהללאל בשיער פקודה שהוא מטמא אע"פ שהוא קדם לבהרת, שהואיל והפך ללבן בבהרת הראשונה ונעשה סימן טומאה, הרי הוא סימן טומאה אף לבהרת שחזרה, טעם נוסף שהואיל והשיער הלבן עומד במקומו, הרי יש רגלים לדבר שהבהרת הראשונה לא נרפאה עדיין, והבהרת שחזרה באה מחמת הבהרת הראשונה והרי היא כאילו לא הלכה, **וְחֻכְמִים** - **מְטִהְרִין** שכן לדעת חכמים מדובר בבהרת אחרת חדשה, וכיוון שהשיער הלבן קדם לבהרת זו, הוא אינו סימן טומאה לה. **אָמַר רַבִּי עֶקְבִיָא: מוֹדָה אֲנִי בָזָה** במקרה שהובא ברישא **שְהוּא טָהוֹר** כדעת חכמים. אבל לדעת רבי עקביא **אֵיזָה הוּא שְעֵר פְּקוּדָה** מהו שיער הפקודה שמטמא כדעת עקביא בן מהללאל: **מִי שְהִיתָה בּוֹ בְהָרַת כְּגָרִיס וּבָה שְתֵי שְעָרוֹת** לבנות, **וְהִלְךְ הַיָּמָנָה** ונעלם מהנגע שיעור של **כְּחֻצֵי גָרִיס**, **וְהִנִּיחוֹ לְשְעֵר לָבָן בְּמִקְוָם הַבְּהָרַת** והשיער הלבן נשאר בתוך אותו כחצי גריס שנשאר מהנגע, ואח"כ **וְחֻזְרָה** הנגע בשיעור של כחצי גריס, נמצא ששוב יש כאן בהרת בשיעור של כגריס ושתי שערות לבנות בתוכה, בכגון זה הבהרת השנייה טמאה מחמת שיער הפקודה, שהואיל ולא הלכה הבהרת כולה אלא מקצתה, לפיכך כשחזרה אנו אומרים שוודאי היא הבהרת הראשונה שחזרה, והרי שקדמה הבהרת לשיער הלבן. **אָמְרוּ לוֹ** לרבי עקביא: **כְּשֶׁם שֶׁבְטָלוּ חֻכְמִים אֶת דְּבָרֵי עֶקְבִיָא, אֶף דְּבָרֵי אֵינָן מְקִימִין** שאף שיער פקודה כזה אינו מטמא, לפי שאותו כחצי גריס שנשאר הוא נחשב ככלום וכאילו הוא איננו, ולכן אף בכגון זה שלא נעלם מהבהרת אלא כחצי גריס, דינה כאילו נעלמה הבהרת כולה, וכשחזר הכחצי גריס הרי זו נחשבת לבהרת אחרת, וכיוון ששתי השערות הלבנות קדמו לאותה בהרת חדשה, לפיכך הם אינם נחשבות כסימן טומאה לבהרת זו.

רבינו עובדיה מברטנורא

שער פקודה - לשון פיקדון, שהפקידה הבהרת את השער בעור הבשר והלכה לה. **וְחֻכְמִים מְטִהְרִים** - וטעמייהו, דכתיב והיא הפכה, שהפכתו היא ולא הפכתו חברתה. **אף דברין אין מקיימין** - דהאי נמי טהור. והלכה כחכמים.